

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

14 päivänä tammikuuta 2016*

Maatalous — Vientituki — Siipikarjanliha — Täytäntöönpanoasetus, jolla vientituki vahvistetaan nollaksi euroksi — Kumoamiskanne — Sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohta — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohta — Perusteltu luottamus

Asiassa T-397/13,

Tilly-Sabco, kotipaikka Guerlesquin (Ranska), edustajinaan asianajajat R. Milchior, F. Le Roquais ja S. Charbonnel,

kantajana,

jota tukee

Doux SA, kotipaikka Châteaulin (Ranska), edustajanaan asianajaja J. Vogel,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään D. Bianchi ja K. Skelly,

vastaajana,

ja jossa on kyse vaatimuksesta kumota siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 18.7.2013 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 689/2013 (EUVL L 196, s. 13),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. Schwarcz ja V. Tomljenović,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Bukšek Tomac,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 22.4.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion¹

Asian tausta

- 1 Kantaja, Tilly-Sabco, on yhtiö, jonka toimintaan kuuluu muun muassa kokonaisten pakastettujen kanojen vienti Keski-idän maihin.
 - 2 Tällä kanteella kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Euroopan komission antaman toimen, jolla viimeksi mainittu vahvisti siipikarjanliha-alan vientituet nollaksi kokonaisten pakastettujen kanojen kolmen ryhmän osalta.
 - 3 Vientitukia säätelevistä periaatteista säädetään maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.
 - 4 Asetuksen N:o 1234/2007 III osan ”Komansien maiden kanssa käytävä kauppa” III luvussa ”Vienti” on II jakso ”Vientituet”, jossa säädetään mainituista tuista. Tämän asetuksen 162 artiklassa säädetään, että jotta vienti olisi maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella mahdollista sekä SEUT 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, mainittujen noteerausten tai hintojen ja Euroopan unionin hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella muun muassa siipikarjanliha-alaan kuuluvien tuotteiden osalta.
 - 5 Asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 1 kohdan mukaan vientituki on samansuuruinen kaikkialla unionissa. Tämän artiklan 2 kohdan mukaan komissio vahvistaa vientituet ja ne voidaan vahvistaa säännöllisin määräajoin tai tiettyjen tuotteiden osalta tarjouskilpailuilla. Tässä kohdassa säädetään myös, että tarjouskilpailulla vahvistettua tukea lukuun ottamatta luettelo tuotteista, joille myönnetään vientitukea, sekä vientitukien määrä on vahvistettava vähintään kerran kolmessa kuukaudessa.
- [– –]
- 10 Siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 18.7.2013 annetulla täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 689/2013 (EUVL L 196, s. 13; jäljempänä riidanalainen asetus), komissio muun muassa vahvisti vientitukien määrän nollaksi kolmen pakastettujen kanojen ryhmän osalta, joiden koodit ovat 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 ja 0207 12 90 9990.
 - 11 Riidanalaisen asetuksen liitteeseen kirjattua kuuden muun tuotteen – erityisesti kananpoikien – vientitukien määrää, joka oli vahvistettu nollaksi siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 20.10.2011 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1056/2011 (EUVL L 276, s. 31), ei ole muutettu.
 - 12 Riidanalaisen asetuksen liitteen mukaan määräpaikkoja, joihin vientitukia sovelletaan, ovat muun muassa Keski-idän maat.
 - 13 Lisäksi riidanalaisella asetuksella kumottiin asetus N:o 360/2013, jolla oli siihen asti vahvistettu kyseisen alan vientitukien taso.

[– –]

1 — Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisenä.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

- 17 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.8.2013 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 18 Kantaja teki unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä jättämälläan erillisellä asiakirjalla välimiihakemuksen, jossa se vaati unionin yleisen tuomioistuimen presidenttiä lykkäämään riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanoa siihen saakka, kunnes pääasiassa annetaan ratkaisu. Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti hyväksyi välimihamiasiassa 29.8.2013 antamallaan määräyksellä Ranskan tasavallan väliintulijaksi tukemaan kantajan vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti hylkäsi välimiihakemuksen 26.9.2013 antamallaan määräyksellä Tilly-Sabco v. komissio (T-397/13 R, EU:T:2013:502), ja määräsi, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
- 19 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.11.2013 toimitetulla kirjelmällä Doux SA, yhtiö, joka myös harjoittaa muun muassa kokonaisten pakastettujen kanojen vientiä unionista Keski-idän maihin, pyysi saada tulla väliintulijaksi tukemaan kantajan vaatimuksia pääasiassa. Unionin yleisen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulohakemuksen 7.4.2014 antamallaan määräyksellä.
- 20 Kantaja on pyytänyt, ettei tiettyjä vastauskirjelmään ja sen liitteisiin sisältyviä luottamuksellisia tietoja annettaisi tiedoksi väliintulijalle. Näiden asiakirjojen ja niiden liitteiden tiedoksi antaminen väliintulijalle rajoitettiin kantajan toimittamiin ei-luottamuksellisiin versioihin. Väliintulija ei riitauttanut tätä.
- 21 Väliintulija jätti väliintulokirjelmänsä säädetyssä määräajassa ja komissio esitti huomautuksia siitä myös säädetyssä määräajassa. Kantaja ei ole esittänyt tätä kirjelmää koskevia huomautuksia asetetussa määräajassa.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa menettelyn suullisen vaiheen ja pyysi 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisina prosessiohjohtotoimenpiteinä asianosaisia vastaamaan kirjallisesti kysymyksiin ja pyysi komissiota esittämään tiettyjä asiakirjoja. Asianosaiset vastasivat näihin pyyntöihin asetetussa määräajassa.
- 23 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- ottaa kanteen tutkittavaksi
 - kumoaa riidanalaisen asetuksen
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 24 Väliintulija vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- ottaa kantajan riidanalaisen asetuksen kumoamista koskevan kanteen tutkittavaksi
 - kumoaa riidanalaisen asetuksen
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 25 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen tutkimatta tai hylkää sen perusteettomana

— päättää oikeudenkäyntikuluista myöhemmin.

Oikeudellinen arviointi

- 26 Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee olennaisten muotomääräysten rikkomista ja menettelyn väärinkäyttöä, toinen menettelyvirhettä ja toimivallan puuttumista, kolmas perustelujen puuttumista, neljäs lain rikkomista tai ilmeistä arviointivirhettä ja viides luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista.
- 27 Esittämättä muodollisesti oikeudenkäyntiväitettä komissio väittää, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi. Se katsoo, ettei kantajalla ole asiavaltuutta, koska sen mukaan SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätyt edellytykset eivät täyty.

I Tutkittavaksi ottaminen

- 28 Kantaja, jota väliintulija tukee, väittää, että riidanalainen asetus on SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannessa lauseessa tarkoitettu sääntelytoimi, joka koskee sitä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Toissijaisesti se väittää, että riidanalainen asetus koskee sitä SEUT 263 artiklan neljännen kohdan toisessa lauseessa tarkoitettulla tavalla suoraan ja erikseen.
- 29 On aloitettava tarkastelemalla, onko riidanalainen asetus sääntelytoimi, joka koskee suoraan kantajaa ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

A Sääntelytoimen olemassaolo

- 30 Aluksi siitä kysymyksestä, onko riidanalainen asetus SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannessa lauseessa tarkoitettu sääntelytoimi, on huomattava, että tässä määräyksessä tarkoitettu sääntelytoimen käsite on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan kaikkia yleisesti sovellettavia toimia, lukuun ottamatta lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttyjä toimia (tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, C-583/11 P, Kok., EU:C:2013:625, 61 kohta; määräys 6.9.2011, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, T-18/10, Kok., EU:T:2011:419, 56 kohta ja tuomio 25.10.2011, Microban International ja Microban (Europe) v. komissio, T-262/10, Kok., EU:T:2011:623, 21 kohta).
- 31 Kuten kantaja perustellusti toteaa, toimi on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja jos sillä on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (määräys 8.4.2008, Saint-Gobain Glass Deutschland v. komissio, C-503/07 P, Kok., EU:C:2008:207, 71 kohta ja edellä 30 kohdassa mainittu tuomio Microban International ja Microban (Europe) v. komissio, EU:T:2011:623, 23 kohta). Käsiteltävässä asiassa on todettava, että riidanalainen asetus on yleisesti sovellettava, koska sen tarkoituksena on sellaisten vientitukien määrän vahvistaminen, joita sovelletaan yleisesti ja abstraktisti määriteltyyn toimijaryhmään eli kaikkiin toimijoihin, jotka vievät kyseisiä tuotteita kyseisessä asetuksessa mainittuihin maihin.
- 32 Koska riidanalainen asetusta ei ole hyväksytty SEUT 289 artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettussa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä eikä erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä (ks. vastaavasti määräys 4.6.2012, Eurofer v. komissio, T-381/11, Kok., EU:T:2012:273, 44 kohta), se on SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannessa lauseessa tarkoitettu sääntelytoimi.
- 33 Myös komissio myöntää, että riidanalainen asetus on sääntelytoimi.

B Kantajaa suoraan koskeva toimi

- 34 "Suoraan koskemisen", sellaisena kuin sitä edellytetään SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannessa tapauksessa tarkoitettujen sääntelytoimien yhteydessä, käsitettä ei ole mitään syytä tulkita muulla tavoin kuin tätä käsitettä tulkitaan SEUT 263 artiklan neljännen kohdan toisen tapauksen yhteydessä eli sellaisten toimien osalta, jotka koskevat luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä "suoraan ja erikseen" (ks. vastaavasti julkisasiamies Kokottin ratkaisuehdotus asiassa Telefónica v. komissio, C-274/12 P, Kok., EU:C:2013:204, 59 kohta).
- 35 Edellytys yksityistä suoraan koskevasta toimesta edellyttää ensinnäkin sitä, että riidanalaisella toimella on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan, ja toiseksi sitä, ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan riidanalaiseen lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (ks. edellä 30 kohdassa mainittu tuomio Microban International ja Microban (Europe) v. komissio, EU:T:2011:623, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Käsiteltävässä asiassa riidanalainen asetus vaikuttaa oikeudellisesti suoraan kantajaan sillä tavoin, ettei se voi enää saada hyväkseen positiivista vientitukien määrää, kun se vie kokonaisia pakastettuja kanoja Keski-idän maihin. Koska vientitukien määrä vahvistettiin riidanalaisella asetuksella nollassi, siinä ei tältä osin jätetä minkäänlaista harkintavaltaa kansallisille viranomaisille, joiden tehtävänä on myöntää vientitukia. Vaikka kansallinen viranomainen myöntäisi vientituen, se olisi automaattisesti nolla, koska riidanalainen asetus ei jätä kansallisille viranomaisille minkäänlaista harkintavaltaa, jonka avulla ne voisivat vahvistaa määrältään positiivisen vientituen.
- 37 Riidanalainen asetus siis koskee kantajaa suoraan.
- 38 Komissio totesi lisäksi vastauksena suullisessa käsittelyssä tältä osin esitettyyn kysymykseen, ettei se riitautta sitä, että toimi koskee kantajaa suoraan, mikä merkittiin suullisen käsittelyn pöytäkirjaan.

C Toimen, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimia, olemassaolo

- 39 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannessa lauseessa tarkoitettua käsitettä sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, on tulkittava kyseisen määräyksen tavoitteen valossa, jona on – kuten määräyksen syntyhistoriasta ilmenee – sen välttäminen, että yksityisen olisi rikottava lakia voidakseen saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Kun sääntelytoimella on välittömiä vaikutuksia luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeusasemaan eikä täytäntöönpanotoimenpiteitä tarvita, kyseinen henkilö voisi jäädä ilman tehokasta tuomioistuimen tarjoamaa oikeussuojaa, jos sillä ei olisi suoraa oikeussuojakeinoa unionin tuomioistuimissa edellä mainitun sääntelytoimen laillisuuden kyseenalaistamiseksi. Täytäntöönpanotoimenpiteiden puuttuessa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voisi näet – vaikka kyseessä oleva toimi koskee häntä suoraan – saattaa kyseisen toimen tuomioistuinvalvonnan piiriin vasta rikottuaan ensin mainitun toimen säännöksiä ja vetoamalla sitten niiden lainvastaisuuteen menettelyissä, jotka on pantu sen suhteen vireille kansallisissa tuomioistuimissa (tuomio 19.12.2013, Telefónica v. komissio, C-274/12 P, Kok., EU:C:2013:852, 27 kohta).
- 40 Unionin tuomioistuin on myös täsmentänyt, että kun sääntelytoimi edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä, unionin oikeusjärjestyksen kunnioittamista koskeva tuomioistuinvalvonta varmistetaan riippumatta siitä, ovatko mainitut toimenpiteet unionin vai jäsenvaltioiden toteuttamia. Luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät voi SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettujen tutkittavaksi ottamisen edellytysten vuoksi riitauttaa unionin sääntelytoimea suoraan unionin tuomioistuimissa, suojellaan siltä, että niihin sovelletaan tällaista toimea, antamalla niille mahdollisuus riitauttaa tämän toimen edellyttämät täytäntöönpanotoimenpiteet (edellä 39 kohdassa mainittu tuomio Telefónica v. komissio, EU:C:2013:852, 28 kohta).

- 41 Kun arvioidaan sitä, edellyttääkö sääntelytoimi täytäntöönpanotoimenpiteitä, on kiinnitettävä huomiota sen henkilön asemaan, joka vetoaa kanneoikeuteen SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannen tapauksen perusteella. On siis merkityksentöntä, edellyttääkö kyseinen toimi täytäntöönpanotoimenpiteitä muihin yksityisiin nähden. Lisäksi on käytettävä perustana yksinomaan kanteen kohdetta (edellä 39 kohdassa mainittu tuomio Telefónica v. komissio, EU:C:2013:852, 30 ja 31 kohta).
- 42 Vaikka edellä 39 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että sääntelytoimen, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, käsitettä on tulkittava tämän määräyksen tavoitteen eli tehokkaan oikeussuojan takaamisen valossa, tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että tätä käsitettä on tutkittava pelkästään tämän tavoitteen valossa. Ei nimittäin ole mahdollista lausua objektiivisesta tutkittavaksi ottamisen perusteesta eli sääntelytoimen, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, olemassaolon edellytyksestä vastaamalla pelkästään kysymykseen siitä, saako kantaja tehokasta oikeussuojaa.
- 43 Kun otetaan huomioon SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannen tapauksen sanamuoto, on myös tutkittava, ”edellyttääkö” kyseinen sääntelytoimi toimenpiteitä sen täytäntöönpanemiseksi. Tämä tarkoittaa, että tässä määräyksessä tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä voivat olla pelkästään toimenpiteet, joita unionin elimet tai laitokset tai kansalliset viranomaiset toteuttavat tavanomaisessa toiminnassaan. Jos unionin elimet tai laitokset ja kansalliset viranomaiset eivät tavanomaisessa toiminnassaan toteuta toimenpiteitä pannakseen täytäntöön sääntelytoimen ja konkretisoidakseen sen seuraukset kullekin kyseessä olevalle toimijalle, tämä sääntelytoimi ei ”edellytä” täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- 44 On todettava, ettei SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannen tapauksen sanamuodon mukaan ole riittävää, että sääntelytoimi ”saattaa edellyttää” täytäntöönpanotoimenpiteitä, vaan on välttämätöntä, että se ”edellyttää” täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- 45 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan kolmannen tapauksen sanamuodot EUT-sopimuksen muissa kieliversioissa kuin ranskankielisessä versiossa, kuten englanninkielisessä versiossa (does not entail implementing measures) tai saksankielisessä versiossa (keine Durchführungsmaßnahmen nach sich ziehen), vahvistavat, että on oltava kyse toimenpiteistä, jotka seuraavat luonnollisesti sääntelytoimea. Ei ole riittävää, että toimijalla olisi mahdollisuus keinotekoisesti vaatia hallintoa toteuttamaan toimenpide, josta voidaan nostaa kanne, koska tällainen toimenpide ei ole toimenpide, jota sääntelytoimi ”edellyttää”.
- 46 On siis tutkittava, ovatko viranomaiset toteuttaneet tavanomaisessa toiminnassaan toimenpiteitä pannakseen riidanalaisen asetuksen täytäntöön.
- 47 Asetuksen N:o 1234/2007 167 artiklan 1 kohdan mukaan vientitukea voidaan myöntää vain hakemuksesta ja esittämällä asianmukainen vientitodistus. Maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 7.7.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 612/2009 (EUVL L 186, s. 1) 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuen maksamisen edellytyksenä on tuen ennakkovahvistuksen sisältävän vientitodistuksen esittäminen, lukuun ottamatta tavaroiden vientiä. Kuten komissio korostaa, hakemus on jätettävä kansallisille viranomaisille, jotka myös antavat tuen ennakkovahvistuksen sisältävän vientitodistuksen.
- 48 Lisäksi asetuksen N:o 612/2009 46 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuki maksetaan ainoastaan viejän erityisestä hakemuksesta ja sen maksaa jäsenvaltio, jonka alueella vienti-ilmoitus on vastaanotettu.
- 49 On lisäksi todettava, että maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 23.4.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 376/2008 (EUVL L 114, s. 3) 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaan viennissä on esitettävä todistus ”asetuksen (EY) N:o 1234/2007 162 artiklan 1 kohdassa tarkoitetu[sta] tuotte[ista], joille on vahvistettu vientituki, myös nollamääräisenä, tai joille on vahvistettu vientivero”.

- 50 Lisäksi asetuksen N:o 376/2008 1 artiklan 4 kohdan mukaan ”sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmää, jos muille kuin liitteessä II olevassa II osassa luetelluille tuotteille on vahvistettu vientituki ja jos toimija ei esitä tukihakemusta, kyseiseltä toimijalta ei edellytetä todistuksen esittämistä asianomaisten tuotteiden vientiä varten”.
- 51 Käsiteltävässä asiassa on osapuolten kesken riidatonta, ettei ollut velvollisuutta hankkia vientitodistusta kyseisille tuotteille, jotta ne voidaan viedä vientitukea saamatta.
- 52 Komissio toteaa, että myöskään siinä tapauksessa, että vientitukien määrä vahvistetaan asetuksella nollassi, ”mikään ei estä” toimijaa esittämästä hakemusta vientitodistuksen antamiseksi, sillä vientitodistuksen antamisella vientioikeus on asetuksen N:o 376/2008 7 artiklan 1 kohdan mukaan vahvistettu, jolloin toimijaa suojataan kaikilta vaaroilta siinä tapauksessa, että unioni päättäisi lisätullista, vientikiellosta tai muusta samankaltaisesta toimenpiteestä.
- 53 Merkityksellinen kysymys sen määrittelemiseksi, ”edellyttääkö” riidanalainen asetus täytäntöönpanotoimenpiteitä, ei kuitenkaan ole se, eikö mikään estä kyseisiä toimijoita hakemasta tuen ennakkovahvistuksen sisältävää vientitodistusta, vaan se, tekevätkö toimijat tällaisia hakemuksia tavanomaisessa toiminnassa.
- 54 Tästä on todettava, että koska vientitodistuksen saaminen ei ole pakollista ja koska vientituet, jotka voidaan vahvistaa, ovat joka tapauksessa nolla, kyseiset toimijat eivät tavanomaisessa toiminnassa jätä kansallisille viranomaisille hakemuksia tuen ennakkovahvistuksen sisältävistä vientitodistuksista.
- 55 Kantaja korosti vastauskirjelmässään perustellusti, että vientiveron tai vientikiellon asettamisen vaara vientitodistushakemuksen jättämispäivän ja varsinaisen viennin välillä oli kyseisellä alalla teoreettinen vuonna 2013. Koska kyseiset tuotteet olivat nimittäin saaneet hyväkseen riidanalaisen asetuksen antamiseen asti määrältään positiivisia vientitukia, ei ollut ennustettavissa, että komissio asettaisi lähitulevaisuudessa vientiveron tai jopa vientikiellon. Komissio ei myöskään väitä, että tällainen vaara oli olemassa.
- 56 Lisäksi komissio toteaa, ettei siipikarja-alalla ole haettu vientitodistuksia sen jälkeen, kun tuet vahvistettiin nollassi riidanalaisella asetuksella.
- 57 Sikäli kuin komissio korostaa, että vilja- ja sokerialalla on jätetty vientitodistushakemuksia huolimatta vientitukien määrän vahvistamisesta nollassi, on todettava, ettei se ole toimittanut tietoja, joiden avulla voitaisiin arvioida, minkä vuoksi muiden alojen toimijat ovat jättäneet tällaisia hakemuksia, ja arvioida, oliko tilanne siipikarjanliha-alalla samankaltainen. Komissio totesi lisäksi suullisessa käsittelyssä, ettei tällaisesta käytännöstä ole viimeaikaisia esimerkkejä.
- 58 Koska vientitukien määrä vahvistettiin nollassi riidanalaisella asetuksella ja koska ei ole velvollisuutta esittää vientitodistusta, jotta kyseisiä tuotteita voidaan viedä, tavanomaisessa toiminnassa ei jätetä vientitodistushakemuksia kansallisille viranomaisille. Kun ei ole jätetty vientituen ennakkovahvistuksen sisältävää vientitodistusta koskevia hakemuksia, kansalliset viranomaiset eivät toteuta mitään toimenpidettä riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanemiseksi. Ne eivät siis tavanomaisessa toiminnassa toteuta tällaisia toimenpiteitä. Ei siis ole mitään toimenpidettä, joka konkretisoisi seuraukset, joita riidanalaisella asetuksella on kyseessä oleviin eri toimijoihin nähden.
- 59 Olisi keinotekoista katsoa, että riidanalainen asetus edellyttäisi täytäntöönpanotoimenpiteitä, pelkästään sillä perusteella, että toimijat voivat tehdä tuen ennakkovahvistuksen sisältäviä vientitodistuksia koskevia hakemuksia ja näin ollen velvoittaa kansalliset viranomaiset hyväksymään riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteitä eli myöntämään vientitukia, joiden määrä on nolla. Toimijoilla ei nimittäin ole mitään syytä menetellä näin eivätkä ne tee näin tavanomaisessa toiminnassa.

- 60 Komissio myöntää, että voi vaikuttaa liialliselta vaatia toimijalta, että se hakee vientitodistusta vain saadakseen mahdollisuuden saattaa asia tuomioistuimeen. Se toteaa myös vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen tältä osin esittämään kirjalliseen kysymykseen, että vientitukien vahvistaminen asetuksella nollaksi on ”tietyssä määrin” toimi, joka ei tavanomaisessa toiminnassa johda siihen, että viranomaisen toteuttaisi jonkin toimen sen täytäntöönpanemiseksi, sillä toimija ei ensikädeltä tarvitse mitään tointa voidakseen harjoittaa vientiä ilman tukia.
- 61 Komissio arvioi kuitenkin, että käsiteltävässä asiassa täytäntöönpanotointa, jota ei tavanomaisesti vaadita, olisi voitu vaatia pelkästään siksi, että saataisiin mahdollisuus saattaa asia tuomioistuimeen. Se katsoo, että kantaja olisi voinut hakea vientitodistusta, joka olisi antanut oikeuden vientitukeen nollan määräisenä, ja että kantaja olisi voinut esitettyään näytön todistuksessa mainittujen tuotteiden viennistä riitauttaa kansallisessa tuomioistuimessa määrältään nollan suuruisen tuen myöntämisen vetoamalla riidanalaisen asetuksen väitettyyn lainvastaisuuteen.
- 62 Kuitenkin juuri se seikka, että kansalliselle viranomaiselle jätetään hakemus vain sitä varten, että saadaan mahdollisuus saattaa asia tuomioistuimeen, tarkoittaa sitä, ettei tätä hakemusta jätetä tavanomaisessa toiminnassa. Koska kansallisella viranomaisella ei ole muuta vaihtoehtoa kuin vahvistaa vientitukien määrä nollaksi, viejällä ei voi olla tässä tilanteessa mitään intressiä saada vahvistettua vientitukia kansallisen viranomaisen toimesta, paitsi saadakseen ”keinotekoisesti” toteutetuksi toimen, joka voi olla kanteen kohteena.
- 63 Edellä esitetystä johtuu, ettei riidanalainen asetus ”edellytä” täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- 64 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa komission väitteellä, jonka mukaan olisi paradoksaalista tehdä kanteen tutkittavaksi ottaminen riippuvaiseksi vientitukien tasosta ja katsoa, että kun vientitukien määrä vahvistetaan nollaksi, asetus ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, kun taas vahvistettaessa vientituki suuremmaksi kuin nolla kannekelpoinen toimi on kansallisen tason täytäntöönpanotoimenpide.
- 65 Kysymystä siitä, edellyttääkö sääntelytoimi täytäntöönpanotoimenpiteitä, on nimittäin tarkasteltava ottaen huomioon kaikki käsiteltävän tapauksen seikat. On muistettava, että kun arvioidaan sitä, edellyttääkö sääntelytoimi täytäntöönpanotoimenpiteitä, on kiinnitettävä huomiota sen henkilön asemaan, joka vetoaa kanneoikeuteen (ks. edellä 41 kohta). On siis mahdollista, että tietyt toimijat voivat riitauttaa saman asetuksen unionin yleisessä tuomioistuimessa, koska se koskee niitä suoraan eikä edellytä niiden osalta täytäntöönpanotoimenpiteitä, vaikka se edellyttääkin täytäntöönpanotoimenpiteitä muihin toimijoihin nähden. Sitä suuremmalla syyllä ei voida sulkea pois sitä, että asetus, jolla vientitukien määrä vahvistetaan nollaksi, ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, vaikka ”samankaltainen” asetus, jolla vahvistetaan määrältään positiivinen vientituki, edellyttää niitä.
- 66 Ei siis ole tarpeen tutkia, ovatko kantajan väitteet siitä perusteltuja, että vaikka se olisi hakenut tuen ennakkovahvistuksen sisältävää vientitodistusta, se ei kuitenkaan olisi voinut riitauttaa kansallisessa tuomioistuimessa kansallisella tasolla toteutettua toimea, jolla myönnettiin vientituet nollamääräisenä.
- 67 Ei ole myöskään tarpeen tutkia kantajan väitteitä, joiden mukaan riidanalainen asetus koskee sitä erikseen.
- 68 Edellä esitetystä johtuu, että kanne on otettava tutkittavaksi, koska riidanalainen asetus on sääntelytoimi, joka koskee kantajaa suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

II Asiakysymys

A Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee muotomääräysten rikkomista ja menettelyn väärinkäyttöä

- 69 Ensimmäinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan. Ensimmäinen osa koskee yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16.2.2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (EUVL L 55, s. 13) säädetyn menettelyn noudattamatta jättämisestä ja toinen ristiriitaa noudatetun menettelyn ja kyseisen säädöksen viittauskappaleiden välillä.

1. Ensimmäinen osa, joka liittyy asetuksessa N:o 182/2011 säädetyn menettelyn noudattamatta jättämiseen

- 70 Kantajan, jota väliintulija tukee, mukaan komissio ei noudattanut asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa säädettyjä sääntöjä, koska se esitti ehdotuksen riidanalaiseksi asetukseksi vasta hallintokomitean kokouksessa. Komissio ei sen mukaan antanut hallintokomitean jäsenille tiedoksi kaikkia seikkoja, jotka olisivat antaneet heille ”tosiasialli[sen] mahdollisuus[den] tarkastella varhaisessa vaiheessa ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi ja ilmaista näkemyksensä” asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

- 71 Komissio kiistää kantajan ja väliintulijan perusteet.

- 72 Aluksi on todettava, että kantaja totesi alun perin, että ensimmäinen kanneperuste koskee kokonaisuudessaan menettelyn väärinkäyttöä.

- 73 Kantaja kuitenkin väittää ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa, että muotomääräyksiä on rikottu siltä osin kuin komissio ei ole noudattanut hallintokomiteaa kuullessaan asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä. Suullisessa käsittelyssä kantaja vahvisti, että ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa koskee todellisuudessa muotomääräysten rikkomista, mikä merkittiin suullisen käsittelyn pöytäkirjaan.

a) Menettelysäännösten väitetty rikkominen

- 74 Asetuksen N:o 1234/2007 195 artiklan mukaan komissiota avustaa hallintokomitea. Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 2 kohdan mukaan komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja sen puheenjohtajana on komission edustaja.

- 75 Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Puheenjohtaja esittää komitealle ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi, joka komission on määrä hyväksyä.

Asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta puheenjohtaja kutsuu kokouksen koolle aikaisintaan 14 päivän kuluttua siitä, kun ehdotus täytäntöönpanosäädökseksi ja alustava esityslista on toimitettu komitealle. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Määräaika on oltava oikeasuhteisia ja niillä on annettava komitean jäsenille tosiasiallinen mahdollisuus tarkastella varhaisessa vaiheessa ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi ja ilmaista näkemyksensä.”

- 76 Kuten komissio selitti, hallintokomitean kuulemismenettely sujui seuraavasti. Komissio lähetti 16.7. eli kaksi päivää ennen hallintokomitean kokousta sähköpostitse hallintokomitean jäsenille asiakirjan, joka otsikko on "EU Market situation for poultry" (Tilanne Euroopan unionin siipikarjamarkkinoilla; jäljempänä hallintokomitealle toimitettu asiakirja).
- 77 Hallintokomitean kokouspäivänä 18.7.2013 komissio esitteli aamupäivällä tilanteen siipikarjamarkkinoilla. Tätä kokousta jatkettiin klo 13 jälkeen, ja komissio esitti iltapäivällä hallintokomitealle ehdotuksen riidanalaiseksi asetukseksi. Oli kyse tavanomaisesta asetuksesta, jossa oli pelkästään päivitetty lukuja. Tarkemmin oli kyse aikaisemman vientitukien vahvistamisesta annetun asetuksen kopiosta, jossa tukien määrät oli viivattu yli lyijykynällä.
- 78 Ehdotuksesta riidanalaiseksi asetukseksi oli tämän jälkeen äänestetty. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja suoritti samana päivänä klo 15.46 itse suoritettavaa todistusvoimaiseksi saattamista koskevat muodollisuudet, jotta riidanalainen asetusta voitaisiin julkaista seuraavana päivänä virallisessa lehdessä sen välittömäksi voimaan tulemiseksi ja soveltamiseksi.
- 79 Komissio totesi lisäksi, että se on noudattanut tätä vientitukien vahvistamiskäytäntöä vuodesta 1962 alkaen.
- 80 Lisäksi se totesi, etteivät jäsenvaltiot ole riitauttaneet menettelyä tai määräaikoja käsiteltävässä asiassa.
- 81 Komissio väittää, että tämän käytännön taustalla oleva syy on sellaisten vuotojen, markkinahäiriöiden ja spekulointien estäminen, jotka voivat vaarantaa unionin taloudellisia etuja. Se toteaa, että toimenpiteitä koskevan ehdotuksen jakaminen klo 13 jälkeen on perusteltua sen vuoksi, että asetuksen N:o 376/2008 16 artiklan nojalla pätevää vientitodistushakemusta samalle päivälle ei voida enää jättää klo 13 jälkeen. Komissio toteaa, että nämä yksityiskohtaiset säännöt ovat ehdottoman välttämättömiä ja että mahdollinen vientitukien alenemisen tunteminen ennakolta mahdollistaisi sen, että toimijat ansaitsevat vientitukia etukäteen vahvistamalla pelkällä spekuloinnilla huomattavia summia unionin talousarvion vahingoksi, mikä aiheuttaisi lisäksi huomattavia markkinahäiriöitä. Komissio väittää myös, että eri ammatilliset elimet, jotka ovat yhteydessä kansallisiin viranomaisiinsa, ilmoittavat toimijoille toimenpiteistä ennen kuin ne julkaistaan.
- 82 Kantaja katsoo, etteivät komission esittämät perusteet oikeuta riidanalaisesta asetusta koskevan ehdotuksen esittämistä vasta kokouksessa ja että ei voida olettaa, että on olemassa vuodon vaara.
- 83 On siis tutkittava, onko se tapa, jolla komissio toimii antaessaan riidanalaisen asetuksen, asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa säädettyjen sääntöjen mukainen.
- 84 On aloitettava tarkastelemalla sitä, sallitaanko asetuksessa N:o 182/2011 lähtökohtaisesti se, että ehdotus asetukseksi voidaan esittää hallintokomitealle sen kokouksessa.
- 85 Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään vähintään 14 päivän määräajasta täytäntöönpanosäädöstä koskevan ehdotuksen toimittamisen ja hallintokomitean kokouksen välillä, jota on noudatettava "asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta".
- 86 On siis mahdollista poiketa säännöstä esittää ehdotus asetukseksi 14 päivää ennen hallintokomitean kokousta, eikä asetuksessa N:o 182/2011 säädetä vähimmäisajasta, jota on noudatettava. Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen alussa olevan ilmaisun "asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta" vuoksi tämä ensimmäinen virke ei estä asetusta koskevan ehdotuksen esittämistä kokouksessa.

- 87 Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toisessa virkkeessä säädetään, että komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta ”täytäntöönpanosäädökseksi määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan”. Kantaja väitti suullisessa käsittelyssä olennaisilta osin, että tästä muotoilusta seuraa, että määräajan on aina oltava olemassa eikä se voi olla nolla, minkä vuoksi hyväksyttävänä olevan asetusta koskevan ehdotuksen esittäminen kokouksessa ei ole mahdollista.
- 88 Tästä komissio totesi perustellusti suullisessa käsittelyssä, että myös siinä tapauksessa, että hyväksyttävänä oleva ehdotus esitetään kokouksessa, hallintokomitean jäsenillä on aina ”hetki aikaa” tutkia tekstiä. Myös siinä tapauksessa, että ehdotus asetukseksi esitetään kokouksessa, äänestys ei nimittäin tapahdu samaan aikaan ehdotuksen esittämisen kanssa, vaan aina tietyn ajan kuluttua, vähintään joidenkin minuuttien tai joidenkin varttituntien kuluttua. Esittäminen kokouksessa ei näin ollen tarkoita sitä, ettei hallintokomitealla olisi lainkaan aikaa antaa lausuntoa.
- 89 Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan kolmas virke, jonka mukaan ”määräaikojen on oltava oikeasuhteisia ja niillä on annettava komitean jäsenille tosiasiallinen mahdollisuus tarkastella varhaisessa vaiheessa ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi ja ilmaista näkemyksensä”, ei myöskään estä asetusta koskevan ehdotuksen esittämistä kokouksessa. Nimittäin silloin, kun joidenkin minuuttien tai tapauksesta riippuen joidenkin varttituntien määräaika asetusta koskevan ehdotuksen hallintokomitealle toimittamisen ja äänestyksen välillä on riittävä, jotta komitean jäsenillä on tosiasialliset mahdollisuudet tutkia ehdotusta täytäntöönpanotoimeksi ja ilmaista näkemyksensä, tällainen määräaika voi olla asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitettulla tavalla ”oikeasuhteinen”.
- 90 Muotoilua, jonka mukaan hallintokomitean jäsenillä on oltava mahdollisuus tarkastella ehdotusta ”varhaisessa vaiheessa”, on luettava sen seikan valossa, että määräajan on saman säännöksen mukaan oltava ”oikeasuhteinen”. Muotoilu ”varhaisessa vaiheessa” ei tarkoita välttämättä sitä, että ehdotus asetukseksi on toimitettava hallintokomitealle ennen kokouspäivää. Kun joidenkin minuuttien tai tapauksen mukaan joidenkin varttituntien määräaika on olosuhteet huomioon ottaen ”oikeasuhteinen”, esittämisen on katsottava tapahtuneen asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitettussa ”varhaisessa vaiheessa”.
- 91 Edellä esitetyillä perusteilla asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohta ei lähtökohtaisesti estä asetusta koskevan ehdotuksen esittämistä kokouksessa.
- 92 On siis tarkasteltava, oliko riidanalaisen asetuksen antamiselle riittävä oikeuttamisperuste, jonka nojalla voitiin olla noudattamatta 14 päivän määräaika, jota on noudatettava asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta, ja onko esittäminen hallintokomitean kokouksessa antanut käsiteltävässä tapauksessa komitean jäsenille tosiasiallisen mahdollisuuden tarkastella varhaisessa vaiheessa ehdotusta täytäntöönpanotoimeksi ja ilmaista näkemyksensä.
- 93 Tästä on huomattava aluksi, että komissio lähetti kaksi päivää ennen kokousta hallintokomitean jäsenille sähköpostitse hallintokomitealle esitetyn asiakirjan eli esityksen siipikarjamarkkinoiden tilanteesta. Tämän asiakirjan, jonka kantaja toimitti kannekirjelmän liitteenä, avulla jäsenvaltiot saivat tietoa markkinatilanteesta ja muodostivat oman näkemyksensä siitä. Kun otetaan huomioon tämän asiakirjan sisältö, sen lähettämisen ja kokouspäivän välillä kulunut aika oli riittävä, jotta hallintokomitean jäsenet olivat voineet tehokkaasti saada tiedon siinä olevista seikoista, muodostaa näkemyksen markkinatilanteesta ja valmistella mahdollisia tätä aihetta koskevia komissiolle hallintokomitean kokouksessa esitettäviä kysymyksiä. On todettava, että asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa ei säädetä erityisestä määräajasta tällaisten asiakirjojen lähettämiseksi. Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetty 14 päivän määräaika koskee nimittäin pelkästään täytäntöönpanoasetusta koskevan ehdotuksen ja esityslistaa koskevan ehdotuksen toimittamista.

- 94 On lisäksi todettava, että kannekirjelmän liitteestä 9 ilmenee, että 18.7.2013 pidetyn hallintokomitean kokouksen kutsu ja esityslista on päivätty 3.7.2013. Kantaja ei väitä, ettei asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä säädettyä 14 päivän määräaikaa esityslistaa koskevan ehdotuksen esittämisen ja hallintokomitean kokouksen välillä ole noudatettu käsiteltävässä asiassa.
- 95 Hallintokomitean jäsenet tiesivät hallintokomitean esityslistan saatuaan, että kokouksessa esitetään aamupäivällä tilanne siipikarjan ja kananmunien markkinoilla ja että klo 13 jälkeen hallintokomiteaa pyydetäisiin ilmaisemaan näkemyksensä ehdotuksesta asetukseksi, jolla vahvistetaan vientituet siipikarjanliha-alalla. Hallintokomitean jäsenillä on siis ollut riittävästi aikaa ottaa halutessaan yhteyttä kyseisiin toimijoihin tai ammatillisiin elimiin tiedustellakseen niiden näkemystä markkinatilanteesta ja niiden asianmukaisena pitämästä vientitukien määrästä, tai saadaakseen markkinatilanteesta tietoa julkisista lähteistä.
- 96 Komission esitys markkinatilanteesta aamupäivällä hallintokomitean kokouksessa 18.7.2013 antoi jäsenvaltioille mahdollisuuden vaihtaa näkemyksiä ja pyytää komissiolta kaikkia tarvitsemiaan selvityksiä markkinatilanteesta.
- 97 Lopuksi komissio esitteli iltapäivällä tässä kokouksessa ehdotuksen riidanalaiseksi asetukseksi. Tästä ehdotuksesta on huomattava, että on kyse standardiasetuksesta, jossa pelkästään numerot oli päivitetty (ks. edellä 77 kohta). Kannekirjelmän liitteestä 10 ilmenee, että ehdotus riidanalaiseksi asetukseksi, sellaisena kuin se esitettiin hallintokomitealle, oli aikaisemman asetuksen kopio, johon ehdotetut uudet tukien määrät oli lisätty käsin. Tästä asiakirjasta ilmenee lisäksi, että tukien määrän päivittämisen lisäksi on tehty pelkästään muodollisia muutoksia kuten asetuksen päivämäärän ja numeron päivittäminen.
- 98 Ainoa tieto, joka lisättiin hallintokomitean jäsenten tiedossa olevien seikkojen lisäksi ehdotukseen iltapäivällä kokouksessa 18.7.2013, oli siis komission ehdottama tukien täsmällinen määrä. Näin ollen hallintokomitean puheenjohtajan asettaman määräajan ei tarvinnut riittää asetuksen tekstin tutkimiseen vaan pelkästään sen huomaamiseen, että komission ehdottama määrä oli nolla, ja näkemyksen muodostamiseen tästä ehdotuksesta.
- 99 Kun otetaan huomioon se, että hallintokomitean jäsenillä oli ennen kokouspäivää riittävästi aikaa muodostaa näkemys markkinatilanteesta, ja se, että markkinatilanne oli lisäksi esitelty kokouksessa aamupäivällä, he ovat voineet ilmaista välittömästi näkemyksensä komission ehdotuksesta vahvistaa vientitukien määrä nollassi.
- 100 Mikään ei myöskään estänyt jäsenvaltioita pyytämästä komissiolta lisäselvityksiä ja kehottamasta komissiota antamaan yksityiskohtaisempia perusteluja ehdotuksestaan vahvistaa vientitukien määrä nollassi. Jäsenvaltioilla oli myös mahdollisuus osallistua keskusteluun selittääkseen muille hallintokomitean jäsenille katsovansa, ettei vientitukien vahvistaminen nollassi ollut perusteltua, kun otetaan huomioon markkinatilanne. Kantaja ei väitä, että joku hallintokomitean jäsenistä olisi tahtonut osallistua keskusteluun ja että häntä olisi estetty siinä sillä perusteella, ettei aikaa ollut riittävästi. Komissio sen sijaan korostaa, ettei se ole kiintiöinyt jäsenvaltioiden puheaikaa ja että se on, kuten tavanomaista, antanut vastauksen kaikkiin esitettyihin kysymyksiin.
- 101 Lisäksi on todettava, kuten komissio on selittänyt ja mitä kantaja ei ole riitauttanut, ettei kukaan hallintokomitean jäsenistä ole riitauttanut riidanalaista asetusta koskevan ehdotuksen esittämistä pelkästään kokouksessa eikä riidanalaista asetusta koskevan ehdotuksen esittämisen ja siitä äänestämisen välistä aikaa.

- 102 Kantaja väitti suullisessa käsittelyssä, että koska jäsenvaltiot saivat tietoja markkinatilanteesta kaksi päivää ennen hallintokomitean kokousta, ne olivat voineet olettaa markkinoiden kehityksen nojalla, että komissio ehdottaisi vientitukien määrän säilyttämistä samalla tasolla kuin aikaisemmassa asetuksessa. Kantajan mukaan nollan lisääminen hallintokomitean kokouksessa muutti kaiken.
- 103 Tästä on todettava, että kun hallintokomitean jäsen katsoo, kun otetaan huomioon markkinatilanteen esittäminen kaksi päivää ennen kokouspäivää, ettei markkinatilanteen kehitys anna aiheutta vientitukien määrän muuttamiseen, ja kun hän saa hallintokomitean kokouksessa iltapäivällä tiedon komission ehdotuksesta vientitukien määrän vahvistamisesta nollassi, hänellä on mahdollisuus asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 4 kohdan nojalla ehdottaa muutoksia ja muun muassa ehdottaa, ettei aikaisemmassa asetuksessa vahvistettua tukien määrää muuteta.
- 104 Vaikka kantaja väittää, ettei jäsenvaltioilla ole ollut aikaa sovittaa yhteen kantojaan, se ei väitä, että jokin jäsenvaltio olisi vastustanut äänestämistä riidanalaista asetusta koskevasta ehdotuksesta. On todettava, että on jäsenvaltioiden eikä kantajan asia päättää, tarvitsevatko ne enemmän aikaa saadakseen tilaisuuden sovittaa kantojaan yhteen. Lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on ollut mahdollisuus osallistua keskusteluun ja selittää muille jäsenvaltioille ne syyt, joiden vuoksi se katsoo vientitukien vahvistamisen nollassi perusteettomaksi, ja siis kehottaa muita jäsenvaltioita äänestämään riidanalaista asetusta koskevaa ehdotusta vastaan.
- 105 Kantaja katsoo, että se seikka, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja on voinut tehdä itse todistusvoimaiseksi saattamisen samana päivänä klo 15.46, osoittaa, ettei vientituista ole käyty todellista keskustelua.
- 106 Tästä on todettava, ettei kantaja voi vaatia, että hallintokomitean jäsenet käyttävät keskusteluun tietyn ajan.
- 107 On komission tehtävä esitellä markkinatilanne ja antaa hallintokomitean jäsenille mahdollisuus esittää kysymyksiä ja ilmaista näkemyksensä täytäntöönpanoasetusta koskevasta ehdotuksesta. Kun jäsenvaltioiden vähäinen määrä tahtoo esittää kysymyksen tai käyttää puheenvuoron huomautusten esittämiseksi, keskustelu voi päättyä hyvin nopeasti. Tämä ei tarkoita sitä, ettei hallintokomitean jäsenillä ole ollut tosiasiallisia mahdollisuuksia ilmaista näkemystään asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Lisäksi on huomattava, että markkinatilanne oli esitelty ja siitä oli keskusteltu aamupäivällä hallintokomitean kokouksessa ja että iltapäivällä keskusteltiin ainoastaan komission ehdottamasta tukien täsmällisestä määrästä.
- 108 Edellä esitetystä johtuu, että käsiteltävässä asiassa määräaika riidanalaista asetusta koskevan ehdotuksen esittämisen ja siitä äänestämisen välillä oli riittävä antamaan hallintokomitean jäsenille tosiasialliset mahdollisuudet tarkastella mainittua ehdotusta ja ilmaista näkemyksensä.
- 109 Lisäksi on muistettava, että asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen mukaan hallintokomitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka komitean puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.
- 110 Kantaja väitti suullisessa käsittelyssä, että toisin kuin tilanteessa, joka johti 14.1.1987 annettuun tuomioon Saksa v. komissio (278/84, Kok., EU:C:1987:2), johon komissio on tukeutunut, käsiteltävässä asiassa ei ollut kyse huomattavasta markkinahäiriöstä, joka olisi voinut oikeuttaa riidanalaista asetusta koskevan ehdotuksen esittämisen vasta kokouksessa.
- 111 Tästä on todettava, ettei komissio tosin ole todennut, että asia olisi ollut kiireellinen sen vuoksi, että markkinatilanne edellytti tukien määrän kiireellistä muuttamista. Tällainen tilanne olisi lisäksi antanut komissiolle mahdollisuuden asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 2 kohdan nojalla muuttaa tukien määrää kahden säännöllisin väliajoin tehtävän vahvistamisen välisenä aikana ja ilman hallintokomitean apua.

- 112 Komissio suoritti riidanalaisella asetuksella vientituen määrän säännöllisin väliajoin tehtävän vahvistamisen, ja se, että se kirjasi 3.7.2013 tämän seikan 18.7.2013 pidetyn kokouksen esityslistaan, osoittaa, ettei se katsonut, että vientitukien määrän mukauttaminen oli erityisen kiireellistä.
- 113 Kuten komissio korostaa, vientitukien vahvistamisen säännöllisin määräajoin ja sen, että mainitun vahvistamisen päivänä on tarve toimia hyvin kiireellisesti, välillä ei kuitenkaan ole minkäänlaista ristiriitaa.
- 114 Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen sanamuodosta ilmenee, että hallintokomitean puheenjohtajan eli siis komission edustajan tehtävänä on päättää kiireellisyydestä. Unionin yleisen tuomioistuimen tutkinta rajoittuu ilmeisen arviointivirheen tai harkintavallan väärinkäytön tutkimiseen (ks. vastaavasti edellä 110 kohdassa mainittu tuomio Saksa v. komissio, EU:C:1987:2, 13 kohta).
- 115 On todettava, että komission noudattama menettely on omiaan estämään kaikenlaisen mahdollisen vuodon vaaran. Nimittäin lukuja sisältävää asetusta koskevan ehdotuksen esittäminen vasta klo 13 jälkeen hallintokomitean äänestyspäivänä ja riidanalaisen asetuksen antamispäivänä mahdollistaa sellaisen vaaran välttämisen, että toimija voisi, saatuaan tietää komission aikovan ehdottaa tukien määrän alentamista, jättää hakemuksia tuen ennakkovahvistuksen sisältävistä vientitodistuksista, joihin sovelletaan aikaisempia tukien määriä. Kuten komissio on selittänyt, sillä on oikeutettu intressi välttää tällaisia spekulatioita, jotka voisivat haitata unionin taloudellisia etuja. Komission noudattama menettely takaa, että asetukset, jossa vahvistetaan tukien uusi määrä, voi tulla voimaan hallintokomitean kokousta seuraavana päivänä, ja että ehdotettu tarkka määrä annetaan tiedoksi vasta sillä hetkellä, jona pätevää vientitukihakemusta samalle päivälle ei voida enää jättää.
- 116 Lisäksi on todettava, että komissio totesi vastauksena sen noudattamaa tavanomaista käytäntöä koskevaan kirjalliseen kysymykseen, että sen yksiköt toimittivat yleensä ehdotuksensa vientitukien määrästä johdolle vasta kaksi päivää ennen hallintokomitean kokousta ja että johdon päätös tehtiin yleensä päivää ennen hallintokomitean kokousta. Tästä seuraa, ettei komissio ole voinut lähettää ehdotetut määrät sisältävää ehdotusta riidanalaiseksi asetukseksi samanaikaisesti riidanalaisesta asetusta koskevan ehdotuksen lähettämisen kanssa, koska se ei ollut vielä itse tehnyt päätöstä määristä, joita se aikoi ehdottaa. Komissiolla on oikeutettu intressi toimia siten, että jopa säännöllisin määräajoin suoritettavassa vientitukien vahvistamisessa se ottaa huomioon mahdollisimman uudet saatavilla olevat tiedot hallintokomitean kokouspäivään saakka. Hallintokomitealle toimitetusta asiakirjasta ilmenee, että komissio on ottanut huomioon hyvin tuoreita tietoja. Tämä asiakirja sisältää näin ollen taulukon, joka koskee vientitodistuksia viikolta 8.–14.7.2013, mikä osoittaa tietojen ajan tasalle saattamisen joitakin päiviä ennen hallintokomitean kokousta.
- 117 Komission valintaa vahvistaa itse vientitukien määrää koskeva ehdotuksensa vasta päivää ennen hallintokomitean kokousta ei voida kritisoida. Kantaja ei myöskään ole väittänyt, että komission olisi pitänyt tehdä päätöksensä ehdotuksestaan aikaisemmin.
- 118 Lisäksi on todettava, että riidanalaisesta asetusta koskevan ehdotuksen lähettämisessä ilman ehdotettuja määriä ei olisi ollut mitään järkeä. Koska riidanalainen asetukset nimittäin vastasi standardiasetusta, jossa pelkästään luvut oli päivitetty, jäsenvaltiot tunsivat edeltäpäin riidanalaisen asetuksen tekstin muutoin paitsi tukien määrien osalta.
- 119 Määräaika hallintokomitean lausunnolle oli näin ollen oikeasuhteinen eikä komission suorittamaan kiireellisyyden arviointiin liity ilmeistä arviointivirhettä eikä harkintavallan väärinkäyttöä.
- 120 Kaikesta edellä esitetystä ilmenee, ettei komissio ole rikkonut asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohtaa.

[– –]

B Toinen kanneperuste, joka liittyy menettelyvirheeseen ja toimivallan puuttumiseen [– –]

- 201 Väitteestä, jonka mukaan komission työjärjestyksessä ei säädetä muodollisesti, että vuonna 2004 tehty toimivallan siirto on yhä voimassa vuonna 2013, koska toimivallan siirtäjät ja toimivallan saajat ovat muuttuneet, on todettava seuraavaa.
- 202 Valtuutusta ei ole annettu tai toimivaltaa siirretty fyysiselle henkilölle vaan virkaa hoitavalle henkilölle eli sille komission jäsenelle, joka vastaa tietystä alueesta, tai tietyn pääosaston pääjohtajalle. Valtuutus tai toimivallan siirto pysyy näin ollen voimassa, kun virkaa hoitavat henkilöt vaihtuvat.
- 203 Vastoin sitä, mitä kantaja näyttää väittävän, ei ole välttämätöntä, että komission työjärjestyksessä säädetään nimenomaisesti, että toimivallan siirto pysyy voimassa niiden henkilöiden vaihtumisen jälkeen, jotka ovat toimineet toimivallan antajana tai toimivallan saajana. Valtuutusten anto- tai toimivallan siirtomahdollisuuden tarkoituksena on nimittäin helpottaa komission jäsenten kollegion tai komission asianomaisen jäsenen työtaakkaa niiden päätösten osalta, jotka eivät vaadi kollegion tai kyseisen komission jäsenen käsittelyä. Valtuutuksen myöntämis- tai toimivallan siirtopäätöksen tarkoituksena on jakaa toimivaltaa komission sisällä, eikä kyse ole luottamuksenosoituksesta tiettyä fyysistä henkilöä kohtaan. Ilman erityistä vastakkaista päätöstä toimivaltaa ei anneta ad personam. Käsiteltävässä asiassa valtuutuksesta ja toimivallan siirrosta tehdyt päätökset koskevat maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaavaa komission jäsentä ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtajaa eivätkä tiettyjä nimeltä mainittuja henkilöitä.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Tilly-Sabco vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, mukaan lukien välitoimimenettelyyn liittyvät kulut.**
- 3) **Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, mukaan lukien välitoimimenettelyyn liittyvät kulut.**
- 4) **Doux SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 5) **Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka sille ovat aiheutuneet väliintulijana välitoimimenettelyssä.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä tammikuuta 2016.

Allekirjoitukset